

Kao što većina vas već zna, ovaj vikend je odrađena još jedna epizoda Mosorove pomoći stradalima u potresu. Nakon prvog udara u skupljanju materijala, na kojem je odaziv bio tradicionalno mosoraški izuzetan, a akcija bogata i plodonosna, dogodio se jedan sasvim spontani preokret, gdje sam dobio inspiraciju za nabavku jedne kamp kućice, tako da se akcija preobrati u smjeru skupljanja novaca.

Kućica se kupila, s njom odmah i druga, a Mosoraši kao Mosoraši, umjesto da skupe novce za jednu kućicu i namire plan, skupe za dvije kućice i još skoro pa duplo prebace. Ok, treba naglasiti da su donacije i prilozima stizali sa raznih strana, mnogo njih van članstva HPD Mosora, što zapravo nikome nije bitno (tko je član a tko nije) , bitno je da su ljudi imali povjerenja u

organizaciju, i vjerovali da će se novci utrošiti na pravedan način, u konkretnoj pomoći, i na pažljivo biranim adresama. Ljudima koji zaista trebaju pomoć, a ne pružaju ruku samo zato jer se nešto nudi. I to nam je bio primarni interes, opravdati ukazano povjerenje tolikog broja ljudi, to nije nimalo banalan zadatak.

Eto, ispalo je da mi se na putu pridružio jedan također ne-Mosoraš, Nenad Zaninovic, koji je za 2021 u najmanju ruku zaslužio počasnu iskaznicu, ako se mene pita.

Iskreno vjerujem da boljeg supatnika i suputnika na ovom putu nisam mogao imati. Njegove organizacijske sposobnosti, poznavanje problematike (i sam je građevinar pa zna o čemu govori), organiziranost, analitičnost, pedantnost u bilješkama, pogled tri koraka unaprijed cijelo vrijeme, marljivost, a i motiviranost da pomogne koja mu je jedna od glavnih karakternih osobina (zbilja se odavno znamo, znam o čemu govorim) su mi odavno itekako dobro poznate. I kad sa takvim čovjekom (kojeg dobro poznajem, velim, a i radio sam više puta s njim, ne gledam ga prvi put u poslu) krenem u ovakvu misiju i ostanem iznenađen kako je iz najboljeg izdanja sebe izvukao dodatnih 120%, onda stvarno zaslužuje da ga se pohvali u dva odlomka osvrta na akciju.

I sve to nije bilo dosta, nego je još napisao detaljan izvještaj i napravio video. Nema ga zemlja!

Prvotni plan je bio kupiti što više materijala u Splitu i vući gore sa mojim kombijem i prikolicom i njegovim kombijem, no, nakon ispitivanja terena (hvala Petar Glažar na kontaktu) zaključimo da je bolja opcija moj kombi sa kukom i golema prikolica i lokalno dovlačenje iz okolnih veletrgovina.

Tako smo i napravili, iz Splita smo krenuli sa kombijem punim donacija, (jogiji, sklopivi kreveti, štednjak, dvije peći na drva, nešto odjeće, produžnih kabela, čizama, dječje opreme, ma, svega što se skupilo nakon zadnjeg odvoza u Arenu), a u prikolicu kubik ipo jelove građe.

Kasno navečer stižemo u Zagreb na konak, i zorom prema Petrinji. Tamo nas dočekuje Gordana Žugaj Jambrović, u njezinoj su kući "dani otvorenih vrata" (i uključenog kuhala za kavu, dodao bih, op.a.) i daje naputke što gdje i kako. Istovaramo što smo imali, odmah krcamo drugu turu, istovaramo, krcamo, istovaramo.... i tako četiri ture, do kasno popodne. Da ne gnjavim sa pojedinim turama, drug Zani je sve to evidentirao, a ja čuvam sve račune, koga zanima.

Opet kasno navečer na počinak u Zagreb, a prikolica ostaje u Goge. Ujutro zorom preko Velike Gorice na utovar dvije tone stočne hrane i još tri tone jelove građe u prikolici koju smo skupili u Petrinji, i pravac u Glinu.

Tu nas upravlja Marko Črnelč, kojemu neću "dizati spomenike" samo iz razloga jer znam da vjerojatno ne želi ni da ga se tagira, a kamoli da ga se hvali, ali zaslužio je sve navedeno. Vođen istom idejom kao i mi i sa istim kriterijima prema raspodjeli pomoći, ali i jako efektivan u provođenju tih kriterija u djelo, odmah ulijeva povjerenje i bez puno gubljenja vremena iskrcavamo po njegovim uputama. Iskrcava i on skupa s nama, sve na jedno mjesto, i odmah svojim autom kreće u distribuciju po adresama.

Još Gogi ostavljamo dva velika bunta najlona, i bježimo pred snijegom put Splita. Barem je takva ideja bila, ispalo je da smo uspjeli preduhitriti samo ralicu, ali ne i snijeg.

Da vas ne davim puno sa detaljima isporuka (velim, Zani ima sve bilješke a ja račune), vjerujem da će biti zanimljivo samo vidjeti nekoliko natuknica, i zbirne količine. Osim svega odnesenog u Arenu i ukrcanog u kombi prije druge ture put Banovine, od skupljenih novaca kupljeno je:

- dvije kamp kućice
- tri palete opeke
- dvije palete cementa
- cca 670 kvadrata najlona
- cca 10 kubika jelove građe, dasaka i kantine
- jedna tona ječma za prehranu stoke
- nešto sitnijeg materijala, rukavica, čizama....

U dvije ture odlaska u ugroženo područje, utrošeno je preko 320 litara goriva. U ovome proračunu je samo gorivo od druge ture. Valja napomenuti da je u prvoj turi transporta (vozilom, radom i gorivom, a bogami i srcem i dušom) sudjelovao i Transport Brodova Blasko Sinovčić i njegova nepoznata količina goriva se nadodaje na ovih 320 litara.

I za sam kraj faktografije, osim materijalnih donacija i dvije kućice, samo u drugom vikendu kupljeno je i podijeljeno preko 18 tona materijala.

Uz napomenu da nisu svi novci potrošeni! Neka razlika sad malo počine na računu a i mi na terenu, da se i vi malo osvježite prelaskom u sljedeći mjesec, pa ćemo opet napraviti udar i otići i s trećom turom. Još se javljaju zakašnjele donacije u novcima i materijalu, neka se malo skupi pa idemo opet.

Računajte na to, a ja računam na vas.

Hvala svima! Držimo se zajedno!

Autor: Ivan Bučan

Video: [YouTube](#)

